

KÚRIA

Bfv.I.229/2013/6.szám

A Kúria Budapesten, a 2013. év június hó 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberkereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt a terheltek ellen folyamatban volt büntetőügyben a VI. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 6.B.488/2009/158. számú ítéletének, valamint a Debreceni Ítéltábla Bf.II.428/2011/35. számú ítéletének a **VI. rendű** terheltre vonatkozó részét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság a 2011. február 10-én kihirdetett 6.B.488/2009/158. számú ítéletével a VI. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntettségében [Btk. 175/B. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és d) pont] és kitartottság büntettségében [Btk. 206. §]; ezért halmazati büntetésül három évi fegyházbüntetésre és három évi közügyektől eltiltásra ítélte; a szabadságvesztésbe beszámította a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időt, és kötelezte a bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen bejelentett fellebbezések alapján eljáró Debreceni Ítéltábla a 2011. december 12-én kihirdetett Bf.II.428/2011/35. számú ítéletével az első fokú bíróság ítéletét megváltoztatta; a

VI. rendű terhelt emberkereskedelem büntetteként értékelt cselekményét a Btk. 175/B. § (2) bekezdés a) és d) pontja és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősítette a társtetteséget mellőzve, emellett a szabadságvesztésbe beszámította a terhelt által az első fokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú ítélet kihirdetéséig előzetes fogvatartásban eltöltött időt.

A jogerős bírósági határozatok ellen a VI. rendű terhelt védője anyagi jogszabálysértésre és a törvényes vád hiányára hivatkozva felülvizsgálati indítványt terjesztett elő, a felülvizsgálat jogalapját nem jelölve meg.

Az indítványozó szerint az ítélet azon megállapításai, miszerint a VI. rendű terhelt terhelt-társaitól - a II. és V. rendű terheltektől - FE sértettet (tényállás VI. pontja), valamint az, hogy az I. és II. rendű terheltek a „meghiúsult üzlet” miatt pénzt követeltek a VI. rendű terhelttől (tényállás XI. pontja) egymást kizárják, illetve ebből arra lehet következtetni, hogy a VI. rendű terhelt nem valósította meg az emberkereskedelem büntettét. Miután a sértett vallomása sem tartalmazott erre adatot, és az adásvétel tényére semmilyen egyéb bizonyíték sem merült fel, álláspontja szerint a helyes következtetés az lett volna, hogy a társai rábízták a sértettet, ő azonban ezzel a megbízással nem tudott mit kezdeni, ezért nevezettet visszavitte a II. rendű terhelthez; a felek egyező akaratának hiánya miatt adásvétel nem történt.

Emellett arra utalt, hogy a bíróságok tévesen állapították meg a VI. rendű terhelt bűnösségét a kitartottság büntetésében is, miután a sértettel mindössze három napot töltött együtt, és arra, hogy ebből neki bármilyen jövedelme származott volna, semmilyen bizonyíték nem merült fel.

Eljárási kifogásként arra hivatkozott, hogy a vád - az emberkereskedelem büntettét illetően - nem tartalmazta a sértett életkorával kapcsolatos adatot, ám ennek ellenére a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a terhelt az emberkereskedelem büntettét tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére követte el. Így azon túl, hogy a vád nem volt törvényes, sérültek a terhelt védekezéshez fűződő jogai is, hiszen az eljárás során nem képezte vizsgálat tárgyát, hogy a VI. rendű terhelt valóban ismerte-e a sértett életkorát, erre nem is nyilatkoztatták.

A Legfőbb Ügyészség szerint a felülvizsgálati indítvány részben törvényben kizárt, részben nem alapos.(BF.469/2013/I.)

Annak ellenére, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, az nem támadható, megítélése szerint az indítványozó a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadta, amikor arra

hivatkozott, hogy a védenec valójában nem vásárolta meg FE-t, a sértettet csupán rábízták, illetve a kitartásra vonatkozóan bizonyíték nem merül fel. E részében tehát az indítvány a törvényben kizárt.

Az indítvány a terhelt bűnösségének az emberkereskedelem büntettségében, valamint a kitartottság büntettségében bűnösség történt megállapítását támadó, valamint a törvényes vád hiányára való hivatkozása pedig álláspontja szerint nem alapos.

Arra hivatkozott, hogy a felülvizsgálati indítvánnyal ellentétben a vádirat a 4. vádpontban megjelölte FE pontos életkorát, a 6. és a 7. vádpontokban pedig a sértettre a fiataalkorú megjelölést használta, ezáltal egyértelművé tette, hogy a VI. rendű terhelt által mással való közösülés céljára megvásárolt sértett a tizennyolcadik életévét nem töltötte be. Erre figyelemmel a vádirat a törvényes vád 2006. július 1. napját követően módosított fogalmának is megfelelt.

Az irányadó tényállás szerint II. és V. rendű terhelt adta el a sértettet a VI. rendű terheltnek, aki a terhelt lakásán több férfival nemi kapcsolatot létesített, és az ebből eredő jövedelemmel a terhelt rendelkezett.

A VI. rendű terhelttől pedig az I. és II. rendű terhelt azért követelt pénzt, mert VI. rendű terhelt a sértett megvétele után rövid idővel meggondolta magát, a továbbiakban a sértettet annak magatartása miatt nem akarta prostitúciós célra foglalkoztatni.

Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a felülvizsgálati indítványnak ne adjon helyt és a Be. 426. §-a alapján a megtámadott ítéleteket a VI. rendű terhelt tekintetében hatályában tartsa fenn.

A Be. 416. § (1) bekezdés a) pontja szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével került sor.

A 416. § (1) bekezdés c) pontja szerint pedig akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a bíróság határozatának meghozatalára a 373. § (1) bekezdés I. b) vagy c), illetve II-IV. pontjának valamelyikében felsorolt eljárási szabálysértéssel került sor; ezen belül a 373. § (1) bekezdésének I. c) pontja szerint feltétlen hatályon kívül helyezési ok, ha a bíróság törvényes vád hiányában járt el.

Miután az indítvány ilyen anyagi és eljárási szabálysértésre utalt, a megtámadott határozatokat a Kúria - a Be. 423. § (4) bekezdésében írtaknak megfelelően a felülvizsgálati indítványban megjelölt ok

alapján - felülbírált; emellett figyelemmel volt ugyanezen törvényhely (5) bekezdésére tekintettel a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában megjelölt, az indítványozó által nem hivatkozott egyéb feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező esetleges eljárási szabálysértésekre is.

A felülvizsgálati indítvány részben kizárt.

A Be. 423. § (1) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó; ez a tényállás a felülvizsgálati indítványban nem támadható.

Az indítvány azon részében, amelyben azt kifogásolta, hogy az emberkereskedelemnek minősített cselekmény nem nyert bizonyítást, az ezzel kapcsolatban megállapított tényeket a sértett vallomása nem támasztotta alá, és annak kapcsán nem merült fel más bizonyíték sem, az indítványozó a bizonyítékokon keresztül a törvényi tilalom ellenére a tényállást támadta, így ezzel a Kúria érdemben nem foglalkozott.

A Kúria ezen túl először a hivatkozott eljárási szabálysértés kapcsán folytatta le a felülvizsgálatot.

A Be. 2. § (2) bekezdése szerint törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett beadványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi.

Ahogy azt a Kúria a BKv 4. számú kollégiumi véleményében hangsúlyozta is, a Be. 2. §-ának (4) bekezdésére figyelemmel a bíróság nincs kötve a vád tárgyává tett cselekmény - vádló által indítványozott - Btk. szerinti jogi minősítéséhez, attól belátása szerint eltérhet; a vád törvényességének még az sem feltétlen tartalmi eleme, hogy a vád tárgyává tett cselekményt a Btk. szerint minősítse.

Ha a bizonyítási eljárás eredményeképpen a vád szerinti cselekmény minősített esete megállapításának lehet helye, a bíróság - a tett-azonosság körében maradva és értelemszerűen a hatásköri szabályok betartásával - az ügyész vádmódosítása hiányában is a súlyosabb minősítés alapján bírálja el a terhelt cselekményét.

Továbbá azt, hogy a sértett a vád tárgyává tett cselekmények elkövetésekor még nem töltötte be a tizennyolcadik életévét, a vádirat is tartalmazta; a vádirat a tényállás 4. pontjában megjelölte a sértett pontos életkorát.

Így a vád, amelyen a megtámadott határozatok alapulnak, törvényes

volt.

Egyéb feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést sem észlelt a Kúria az első-, illetve a másodfokú bíróság eljárásában.

A védekezés jogával kapcsolatos eljárási kifogás pedig nem a 416. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, az abban taxatív felsorolt és a felülvizsgálati eljárásra okot adó eljárási szabálysértések valamelyike, így azzal - miután emiatt a felülvizsgálat kizárt - a Kúria érdemben nem foglalkozott.

Az indítvány egyebekben sem megalapozott.

Az irányadó tényállás szerint II. és V. rendű terhelt azzal adta el a sértettet a VI. rendű terheltnak, hogy ettől kezdve az ő részére kell folytatnia a prostitúciós tevékenységet, az abból származó pénzt neki kell adnia.

A tényállás rögzíti azt is, hogy 2001. novemberben a sértett a VI. r. terhelt lakásán, az általa szervezett személyekkel - több férfival - rendszeresen szexuális kapcsolatot létesített, az ebből származó pénzt pedig a VI. rendű terheltnak adta, aki azt a saját céljaira fordította.

A XI. tényállási pont pedig a VII. pontra, mint megghiúsult üzletre visszautalva azt tartalmazza, hogy a VI. rendű terhelttől az I. és II. rendű terhelt azért követelt pénzt, mert VI. rendű terhelt a sértett megvétele után rövid idővel meggondolta magát, a továbbiakban a sértettet annak magatartása miatt nem akarta prostitúciós célra foglalkoztatni.

Következésképpen az irányadó tényállás szerint a terhelt az emberkereskedelem és a kitartottság büntettének törvényi tényállási elemeit maradéktalanul megvalósította, bűnösségének megállapítására mindkét cselekmény esetében a büntető anyagi jog szabályainak a megsértése nélkül került sor.

Mindezek alapján a Kúria a megtámadott határozatokat - a Be. 426. §-ára figyelemmel - hatályában fenntartotta.

Az ismételt indítvánnyal kapcsolatos tájékoztatás a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontján, valamint a 418. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a Be. 421. § (3) bekezdésére figyelemmel a Kúria az ugyanazon jogosult által ismételten, vagy a más jogosult által azonos tartalommal előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2013. június 11.

*Dr. Mészár Róza s. k. a tanács elnöke, Dr. Vaskuti András s. k.
előadó bíró, Dr. Soós László s. k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

*bíróági tisztviselő
MTné*